

О А З А

Časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka
číslo 7, január 2012

RUDNÍK

Maškarný ples - 1.2

Maškarný ples - 3.2

Pred modrým kostolíkom - 2.1

Pred modrým kostolíkom - 4.1

Pri pomníku - 4.2

Pred modrým kostolíkom - 3.1

Milí čitatelia,

znova sme tu, usilovnejšia, kreatívnejšia a inovatívnejšia redakcia Oázy a prichystali sme pre Vás nové, siedme číslo nášho školského časopisu.

Keď sa pustíte do čítania našej novej Oázy, dozviete sa o všetkom čo sa udialo od letných prázdnin do konca prvého polročia. Taktiež sme Vám prichystali i mnohé iné zaujímavé, zábavné stránky. Do redakcie pribudli noví členovia z radov šiestakov a ôsmakov. V tomto čísle máme bohatší obsah za čo vďačíme aj Vám, milí čitatelia. Aj naďalej počítame s Vašími príspevkami, ktoré môžete zasielať na túto mailovú adresu:

hjcmelik.oaza@gmail.com

Veríme, že sa Vám nové číslo Oázy bude páčiť a že si každý z Vás v nej najde niečo zaujímavé.

Redakcia

Obsah

Rudnik - fotoreportáž	2
Správy.....	4
Naši učitelia.....	7
3 x Ď.....	8
Naša tvorba.....	10
Detská krajanská univerzita v B.Bystrici.....	16
Mini - Tini fest v Starej Pazove.....	17
Čo dokáže pekné slovo.....	18
Jesenná sonáta.....	19
Môj priateľ.....	20
Dobré knihy na čítanie.....	21
Rudnik - škola v prírode.....	22
Nové Zámky.....	24
Výlet žiakov ôsmeho ročníka.....	25
Poučky zo slovenčiny.....	26
Kto je pre teba Ježiš?.....	27
Zábavná stránka.....	28
Výtvarný kútik.....	29
Petrovský tábor - fotoreportáž.....	31

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Technická úprava:

riaditeľ prof. Janko Havran

Kristián Čmelík

Ivan Agarský

Kristián Sládok

Viktor Hric

Janko Vereš

Alexander Pop

Ivan Kožík

Zodpovedný redaktor:

riaditeľ prof. Janko Havran

Jazykové redaktorky:

prof. Lýdia Gedel'ovská

prof. Katarína Topol'ská

prof. Jarmilka Dolinajová

Redaktori:

Iva Mojovičová, Andrea Potranová, Martina Tóťová, Nina Kováčová, Klára Horvátová, Branislav Folt'an, Katarína Rumanová, Ema Kočišová, Jana Pokoracká a Anna Havranová

Na titulnej strane: Klára Horvátová, víťazka literárneho súbehu *Čo dokáže pekné slovo*.
Na poslednej strane: Mária Bzovská a Ema Kočišová, víťazky *Mini-Tini festu*

V sobotu 17. septembra 2011 boli žiaci ZŠ h. Janka Čmelíka veľmi aktívni. Na školskom dvore mali zorganizovaný futbalový zápas, v ktorom medzi sebou súťažili žiaci a profesori. Žiaci 8. ročníkov si vypočúvali prednášku, ktorú zorganizovala Kancelária pre mladých. Žiaci 5. a 7. ročníkov boli na výlete na Avale a mladšie ročníky sa bavili so svojimi učiteľkami.

Dňa 17. septembra 2011 boli sme na Avale. Štartovali sme o ôsmej hodine a návrat bol o pätnástej hodine. Deň bol slnečný a pekne sme sa bavili.

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka 27. októbra 2011 mala privilégium privítať našich známych spisovateľov Máriu Kotvášovou-Jonášovú, Miroslava Demáka a Martina Prebudilu. Beseda sa uskutočňovala pri príležitosti promócie novej knihy spisovateľky Márie Kotvášovej-Jonášovej Samí dobrí žiaci. Žiaci 7. a 8. ročníkov spolu s učiteľmi sa zúčastnili tej besedy, majú zároveň príležitosť vypočuť si úryvky z kníh spisovateľky, ktoré si mohli aj kúpiť. Záujem o knihy bol veľký, lebo žiaci boli dielami spisovateľky oslovení a rozosmiatí.

V nedeľu 16. októbra 2011 prebiehal Mini-tini fest v divadelnej sieni v Starej Pazove, na ktorom sa zúčastnili žiaci zo Starej Pazovy, z Golubiniec, z Banoviec... Dopoludnia vystúpilo 18 účastníkov a medzi nimi sme boli aj my, žiačky ZŠ h. Janka Čmelíka. Našu skupinu tvorili sólistka Mária Bzovská, tanečníčky a chór. To bola mini kategória, v ktorej sme my obsadili 1. miesto. V tini kategórii, ktorá prebiehala popoludní, sólistka Ema Kočišová obsadila tiež 1. miesto. Sme prešťastní, že naša škola dosiahla taký úspech.

Dňa 19. novembra 2011 v Štúdiu M Novosadského rozhlasu prebiehala 38. Rozhlasová súťaž recitátorov. Naša škola mala jedného predstaviteľa v kategórii žiakov nižších ročníkov. Bola to Jana Rumanová, žiačka 5. 2 triedy, ktorá recitovala báseň Rozprávka o hladení Tomáša Jamoviča. Jana sa s touto básňou zúčastnila aj na Republikovej súťaži recitátorov vo Valjeve 10. decembra 2011.

SPRÁVY

Združenie pazovských žien v nedeľu 9. októbra tohto roku oslávilo 90. výročie od svojho založenia. Touto príležitosťou do Starej Pazovy pricestovali aj združenia žien z iných slovenských osád vo Vojvodine. Pre hostí bol prichystaný aj program. V programe účinkovali žiaci našej školy. V malom, ale pestrom programe čítali slohové práce, hrali a recitovali. Svojím vystúpením vyzdvihli, že dolnozemskej Slovinci nesmú zabudnúť na svoj pôvod, materinský jazyk a tradičné zvyky.

V behu za šťastnejšie detstvo, ktorý sa uskutočnil 20. 09. 2011 najúspešnejší boli:

V ženskej kategórii: 1. Jana Rumanová (5. 2), 2. Ivona Pepdonovičová (5. 2), 3. Aňa Lakatošová (5. 2); 1. Mája Kelementová (6. 1), 2. Saňa Nasáriková (6. 2), 3. Katarína Rumanová (6. 2); 1. Xénia Gašparová (7. 2), 2. Irena Baková (7. 2), 3. Silvia Hricová (7. 1); 1. Anita Nasáriková (8. 2), 2. Daniela Gašparová (8. 1), 3. Marína Madacká (8. 2);

V mužskej kategórii: 1. Toni Hric (5. 2), 2. Branislav Pop (5. 2), 3. Janko Poliovka (5. 2); 1. Boris Brtka (6. 1), 2. Milan Vranješ (6. 2), 3. Milan Vereš (6. 1); 1. Mário Filip (7. 1), 2. Boris Bzovský (7. 1), 3. Branislav Ruman (7. 2); 1. Darko Materák (8. 1), 2. Ivan Renner (8. 2), 3. Alexander Pop (8. 1).

SPRÁVY

Žiaci Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka sa v termíne od 14. do 19. augusta 2011 roku zúčastnili tábora pod názvom Slovenské ľudové remeselníctvo na Dolnej zemi a ktoré bolo v Báčskom Petrovci. Účastníci boli ubytovaní v internáte. Táboru sa zúčastnili aj žiaci zo základnej školy Jána Kolára zo Selenče, Jozefa Gregora Tajovského z Nadlaku (Rumunsko) a žiačky z Nového Sadu, ktoré navštevujú hodiny slovenčiny s prvkami slovenskej národnej kultúry. Cieľom tábora bolo aby sa žiaci spoznali s dolnozemskými koreňmi, aby si obohatili materinský jazyk a aby spoznali dolnozemske zvyky a obyčaje. Žiaci obišli Báčsky Petrovec, Galériu Zuzky Medved'ovej, etno dom, Spolok petrovských žien, združenie Zlaté remeslá a navštívili tkáčku. Mali príležitosť vyskúšať prípravu tradičných slovenských jedál, vyšívanie a háčkovanie a vyrábali aj veniec pre nevestu. Jeden deň mali aj výlet na bazén do neďalekej dediny Maglič. Žiakov zo Starej Pazovy viedla učiteľka anglického jazyka Olivera Mileticová - Panovicová. Organizátorom projektu bola NRSNM v Srbsku a celý projekt financoval ústav pre Slovákov žijúcich v zahraničí.

Maškarný ples

V ulici Kraľa Petra I. sa 28. augusta tohto roku odohral maškarný ples, na ktorom účinkovalo 18. detí tejto ulice. Boli tu rôzne masky: klaun, mladucha, kominár, babka... Masky hodnotili rodičia, ale aby bolo hlasovanie poctivé, rodičia nesmeli hlasovať za svoje dieťa. Hlasy sčítala komisia v zostave: Mária Šišková a Ivana Milinkovicová. Prvé miesto obsadil Dárko Šiška v maske klauna, na druhom skončil Alexej Materák maskovaný ako dáma na vysokých podpätkoch a tretie miesto obsadila Sára Milovicová ako karta pikovej dámy. Deti napísali aj hymnu a odspievali ju pre staropazovský rozhlas. Po maškarnom plese hrali futbal a užívali si posledné dni prázdnin.

Dňa 17. septembra žiaci siedmich a piatich tried sa vybrali na výlet na Avalu. Ten deň bola pracovná sobota. Žiaci ostatných tried zostali riadiť park a školu. Na Avale žiaci videli Avalskú vežu a pomník Neznámemu hrdinovi. Z veže sa rozprestieral krásny pohľad na celý Belehrad. Výstup ku pomníku neznámemu hrdinovi, po vyše sto schodoch hore, bol namáhavý. Tam sa žiaci fotili a obzerali peknú prírodu. Po prechádzke obedovali v Mc`Donalds-e a potom nasledovala obhliadka pevnosti Kalemegdan. Autobus čakal žiakov pri zoologickej záhrade, odkiaľ sa aj pohli domov. Bol to výlet plný pekných zážitkov.

SPRÁVY

Začiatkom októbra sa v našej škole zaznamenal detský týždeň rôznymi aktivitami. V pondelok, 3. októbra žiaci nižších ročníkov sa zahrali na malých umelcov a farbenými kriedami skrášľovali chodníky mestského parku. V utorok si žiaci trochu rozhybali kosti a zahrali sa na štafetové hry. V stredu bola výstava detských prác z jesenných listov a plodov. Prváci sadili stromy generácie vo dvore školy. Vo štvrtok naša škola spolu so školami Anton Skala a Simeon Aranjicki zorganizovali spoločný program v parku. V piatok, 7. októbra bol usporiadaný detský jarmok, na ktorom si návštevníci mohli kúpiť všeličo. Predávali sa tam hračky, šaty, rozličné výrobky detských rúk a iné dôležité veci detského sveta. Nechýbali samozrejme chutné koláče a palacinky.

Dňa 17. decembra sa žiačky siedmeho ročníka našej školy s učiteľkou srbčiny Annou Balážovou zúčastnili na maškarnom plese, pri príležitosti zaznamenávania dňa Svätej Lucie v Boľovciach. Maškarný ples sa odohrával v Základnej škole Branko Radičević. Naše žiačky sa predstavili v maskách bosorky, Červenej Čiapočky, víly, upíra a Pipy dlhej pančuchy. Okrem účasti na plese mali možnosť vidieť aj boľovský kostol a etno dom. Domov sa vrátili bohatšie o nové zážitky a Lucka ich odmenila aj darčekom.

Správy písali: Ivan Kožík, Iva Mojovičová, Xénia Gašparová, Andrea Potranová, Kvetoslava Žigová, Anna Števáková, Klára Horvátová, Anna Havranová, Martina Materáková, Ivona Pepdonovičová, Jana Rumanová

NAŠI UČITELIA

Rozprávali sme sa s **MÁRIOU HUDECOVOU**, učiteľkou nemčiny na našej škole, ktorá sa po dlhoročnej práci chystá do zaslúženej výslužby. Chceli sme sa aj na tento spôsob rozlúčiť s ňou...

OÁZA: Počuli sme, že idete do výslužby, ako sa cítite súvis s tým?

MÁRIA HUDECOVÁ: Som aj smutná ale i veselá, že som dožila toľko rokov v škole.

O: Koľko rokov už robíte v škole?

MH: V škole robím 32 celých rokov. Vo februári bude 33 rokov.

O: Aké máte spomienky na prácu v školstve?

MH: Všetelijaké, i pekné i nepríjemné. Ako aj všetci prednášatelia.

O: Prečo ste si vybrali byť učiteľkou nemeckého jazyka?

MH: Preto, že moja triedna učiteľka Anna Kováčová, prednášala nemecký jazyk. Mali sme ju veľmi radi a ja taktiež a práve preto som aj ja chcela byť tým čo ona bola.

O: Ako sa vám pracovalo so žiakmi v škole?

MH: Veľmi dobre, kým som sa neuvila. Môžem povedať, že mi je veľmi ľúto, že odchádzam a viem, že budem plakať, keď sa budem lúčiť s vami. Sú obdobia, počas ktorých som sa necítila dobre a preto som sa rozhodla, že pôjdem do výslužby.

O: Ste robili aj niečo iné okrem učiteľky?

MH: Nerobila som nič iné. Zamestnala som sa roku 1977 a od vtedy stále robím tu ako učiteľka nemčiny.

O: Keby ste si mohli znovu vybrať zamestnanie, čo by ste si vybrali robiť v živote?

MH: Myslím si, že by som si znovu vybrala toto.

O: Čo by ste odkázali žiakom a kolegom pred tým ako odídete do výslužby?

MH: Žiakom by som odkázala aby sa len učili, lebo je to ich práca, na ktorú oni často zabúdajú. Kolegom prajem aby sa im aj naďalej dobre robilo. Aby boli šťastní a aby sa nevadili so žiakmi... ale to najmä závisí od žiakov...

Ľada Kočíšová, 6. 2

Bolo to pre všetkých prekvapenie. Síce boli sme si toho vedomí, ale všetci sme sa vyhýbali tej myšlienke. No predsa prišla tá chvíľa, keď nám profesor to musel dať najavo a vtedy, tuším v očiach každého žiaka zaiskrila jedna skrytá slza. Úprimná slza, ktorá predstavovala smútok z faktu, že profesora už nebudeme tak často vídať, ale predstavovala aj radosť a spokojnosť z toho všetkého, čo sme s ním zažili. Profesor **Štefan Demrovský** nás vždy učil statočnosti a usilovnosti. Učebnú látku sa vždy snažil vysvetliť čím zaujímavejšie, aby sme si ju mohli dobre zapamätať.

Od prvej hodiny jeho cieľom bolo usmerniť nás na tú správnu cestu a sformovať z nás svedomitých, pracovitých a dobrých žiakov a neskôr i ľudí. Žiaril úprimnosťou a umievavosťou, ktorou šikovne dokázal zmaskovať každý problém, či nedostatok.

Jeho originálna osobnosť, nesputnaný charakter, múdre, zaujímavé a dobre premyslené vety, ako aj široký a úprimný úsmev nám všetkým prirástli k srdcu a zatkveli v pamäti tak, že na neho určite nikdy nezabudneme.

Anna Havranová, 8. 1

Tento školský rok sa začal bez jednej milej a našej obľúbenej učiteľky. Učiteľka triednej výučby, **Zlata Lešťanová** odišla na zaslúžený oddych, do výslužby. My, jej bývalí žiaci, odišli sme za ňou nech nám povie, ako je to byť vo výslužbe a ako sa má teraz, bez nás žiakov a bez školy...

OÁZA: Ste už istú dobu vo výslužbe? Povedzte nám koľko rokov ste robili v škole?

ZLATA LEŠŤANOVÁ: V auguste 2011 odišla som do výslužby po 21 rokov práce v škole, ostatný pracovný vek strávila som v Predškolskej ustanovizni Poletarac.

O: Ako trávite čas teraz, keď ste v penzii? A aký je to pocit byť naraz stále doma?

Z.L.: Voľný čas, ktorého som vždy mala málo, teraz mám nadostač a trávim ho s vnúčatami, s knihou, v pestovaní kvetov... Byť v spoločnosti najmilších a venovať sa im úplne, je to prekrásny pocit.

O: Aké mate spomienky na prácu v škole?

Z.L.: Doma mi je dobre, ale ešte vždy mnohé pekné zážitky, pamiatky na prácu v škole sú svieže a nezabudnuteľné v mojich spomienkach.

O: Ako sa vám pracovalo so žiakmi v škole?

Z.L.: Škola bola môj druhý dom, žiaci boli moje deti a so svojimi deťmi vždy sa krásne pracuje.

O: Prečo ste si vybrali byť práve učiteľkou?

Z.L.: Stať sa učiteľkou bola moja túžba od malička a láska k deťom a snaha z nich stvoriť človeka, bolo pre mňa niečo najušľachtilejšie. Preto som presvedčená, že som si toto povolanie správne zvolila.

O: S toľko skúseností životných a pracovných, čo by ste odkázali žiakom a čo kolegom učiteľom?

Z.L.: Všetkým žiakom radím, aby vždy pamätali na svoje práva a zvlášť na školské povinnosti. Radím im učiť sa, učiť sa, učiť sa. Kolegom, aby milovali deti, aby im boli druhými rodičmi, aby im nebol cieľ len naučiť ich niečomu, ale aj prichystať ich pre život.

So svojou učiteľkou sa rozprávali: **Branislav Folt'an a Jana Pokoracká zo 6.1**

3 x Ď

V Starej Pazove sa 20. novembra 2011 už po osemnástykrát uskutočnil festival 3xĎ - Dni detského divadla. Tohto roku bol výber predstavení v porovnaní sa minulými rokmi veľmi malý, účinkovali iba tri prestavenia. Diplomy, ktoré sa udeľovali účastníkom festivalu vyhotovili žiaci Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka pod vedením profesora výtvarnej kultúry Jána Stupavského. Titulnú stranu bulletinu nakreslil siedmak Dárko Iker.

Bulletin ktorého autorom je Dárko Iker

Predstavenia hodnotili dve poroty, odborná a detská. Odbornú porotu tvorili: Lýdia Gedeľovská, herečka a učiteľka; Ján Čáni, režisér z Báčskeho Petrovca a Zoltan Fridman, režisér z Rумы. Detská porota bola v zostave: Andrea Potranová, Iva Mojovičová, Klára Horvátová, Martina Tóťová, Daniela Gašparová, Anna Havranová a Marína Domoniová. Klára Horvátová, členka poroty, nám povedala: „Som prvýkrát v detskej porote. Festival som sledovala aj minulé roky, a zdá sa mi, že tento rok sú predstavenia dosť slabé. Raz som sa na tomto festivale zúčastnila aj ako herečka, ale najviac sa mi páči tu byť ako obyčajný divák.“

Prví vystúpili členovia Matice slovenskej z Iloku, z Chorvátska, ktorí predviedli prestavenie Dlhý nos. Ako režisér tohto predstavenia sa podpisuje Vladko Miksád. Súbor z Iloku je na prehliadke po prvýkrát. Denis Dubovský, ktorý stvárnil hlavnú úlohu kráľa v tomto prestavení, povedal: „Festival 3xĎ sa mi veľmi páči a určite by som tu, v Starej Pazove, chcel vystupovať aj nasledovný rok. Mám rád divadlo a trému som nemal.“

Detská porota

MS Ilok - Dlhý nos

3 x Ď
3 x Ď

Po Iločanoch vystúpili ochotníci MOMS-u Báčka Palanka z Báčskej Palanky. Zahrali predstavenie Pod'me si zatarantovať, ktoré zrežirovala Elena Hložanová. Michal Belička, ktorý hral tínejdžera povedal: „Na tomto festivale vystupujem už pár rokov. Preto som trému nemal, ale hlavne aj preto, že sme boli veľmi dobre nacvičení.“

MOMS Báčka Palanka -
Pod'me si zatarantovať

Po obedňajšej prestávke vystúpili členovia KIS Kysáč s divadlom Huch. Réžiu a text podpisuje Ján Privizer, ktorý vraví: „Asi pred piatimi rokmi som už hosťoval na festivale 3XĎ, takže som trému nemal. Nacvičovanie predstavenia nebolo ťažké, keďže text vznikol ako konferansa pre Zlatú bránu, festival u nás v Kysáči. My sme sa sem prišli zabaviť a nie získať cenu, hoci budeme šťastní ak niečo získame.“

KIS Kysáč - Huch

Detská porota udelila tieto ceny:

- Ivanovi Privizerovi za najkomickejšieho herca;
- Svetlane Chrt'anovej za najkrajšiu výslovnosť;
- Martine Mend'anovej za najlepšiu kostým;
- Denisovi Dubovskému za najsympatickejšieho herca;
- Tatiane Klinkovej a Branislavovi Čemanovi za najsympatickejší pár;
- súboru z Báčskej Palanky za použité najkrajšie prvky na javisku.

Ceny odbornej poroty za herecké výkony získali:

- Denis Dubovký
- Michal Belička
- Branislav Čeman

Cenu za najlepšiu postavu získala **Svetlana Gašková**.

Cenu za najlepšiu herecký výkon získal **Ivan Privizer**.

Ostatné ceny porota neudelila. Odborná porota konštatovala, že ani jedno z tohtoročných predstavení na festivale nespĺňa kritéria za účasť na detskej divadelnej prehliadke na Slovensku.

Ivan Kožík 7.1 a Iva Mojovičová 7.2
Fotografie: Branislav Folt'an 6.1

Náša tvorba

Ideálna škola v mojich predstavách

V mojich predstavách je škola pestrá, veselá a má krátke hodiny a dlhé prestávky.

Chcela by som, aby moja škola bola veľká, s viacej detí a aby všetci boli dobrí. Aby sme mali bazén a klzisko, na ktorom by sme sa hrali. Moja škola by v každej učebni mala TV prijímač a telefón. A na školskom dvore by bola baby zoologická záhrada.

To by naozaj bola ideálna škola.

Kristína Hadríková, 3.1

Ideálna škola v mojich predstavách

Každý žiak by chcel mať tú najlepšiu školu.

V mojich myšlienkach ideálna škola by bola ružovej farby. Mala by mnoho okien. V nej by boli všetci zamestnanci vždy dobre naladení. Do nej by chodili žiaci, ktorí sa vždy pekne správajú. Boli by to výborní žiaci, ktorí by si vykonávali svoje úlohy, za ktoré by im učiteľky dávali samé päťky. V mojej ideálnej škole by bolo mnoho kabinetov a každý žiak by mal v učebni svoj počítač. Telesnú výchovu by sme mali v bazéne. Na ostatných hodinách žiaci by nosili rovnošaty a tak by všetci boli rovnakí.

Túžim po tom, aby sa moje predstavy o ideálnej škole uskutočnili.

Laura Hruškárová, 3.1

Detský týždeň

Každý rok v prvom týždni v októbri v mojej škole sa zaznamenáva Detský týždeň.

Tak bolo i tohto roku. Mali sme pekné počasie, tak sme v stredu v parku spievali pesničky s inými školami z našej obce. Vo štvrtok sme mali športové aktivity, na ktoré som sa veľmi tešil. Pretekali sme sa v behu a ja som obsadil tretie miesto. Prišiel i ten dlho očakávaný piatok a jarmok. Ja som predával rôzne hračky a mama mi priniesla rožky a koláče. Deti, mamy, babky, dedovia a ostatní sa striedali a tak som popredal, čo som mal. Keď som prišiel domov, videl som, že som zarobil päťsto dinárov.

Bol som šťastný, lebo som mnoho toho predal.

Želislav Fitoš, 3.2

Jeseň v mojom kraji

Skončilo sa leto a do môjho kraja prišla žltá jeseň.

Pani jeseň svojim čarodejným štetcom vyfarbila všetky stromy dozlata a premaľovala celý kraj. Keď sa prechádzam svojim krajom, počujem pod nohami šuchot listov. Vietor je čoraz silnejší a chladnejší a preto sa musíme teplejšie obliecť. Dni sú čoraz kratšie a preto máme málo času na hru. Všetci ľudia majú mnoho práce. Polia sú plné usilovných ľudí, ktorí zberajú jesenné plody. Lastovičky a bociany pocítili, že dochádzajú chladnejšie dni a preto pomaly odleteli. V jeseň sa oberá hrozno. Každý rok pri obaračke pečieme prasa. Tomu sa ja najviac teším.

Jeseň v mojom kraji je pekná, ale sa mi najviac páčia leto a zima

Ivan Golubić, 4.2

Jeseň v mojom kraji

Jeseň sa ticho doplazila do môjho kraja.

Keď prišla jeseň, listy začali žltnúť a opadúvať. Vietor sa stal studenším a silnejšie zaľúkal. Preto sa musíme teplejšie obliekať. Slnčné lúče už nie sú také teplé. Celá príroda sa mení. Kukurica dozrela a ľudia ju lámú a dávajú do košov. Môžeme spozorovať aj zvieratá, ktoré sa chystajú na zimu.

Jeseň sa mi veľmi páči preto, že zahľadá prírodu do žltého plášťa.

Milinka Strejčeková, 4.2

Šta radimo na školskom odmoru

Volim da idem u školu zato što tamo učimo mnoge nove stvari. Posle svakog školskog časa nam sledi odmor.

Za vreme malog odmora nemamo mnogo vremena za igru jer odmor traje samo pet minuta. Za to vreme možemo da pripremimo knjige za sledeći čas, odemo u toalet ili obrišemo tablu. Svi se radujemo velikom odmoru zato što traje dvadeset minuta i imamo mnogo više vremena za igru. Veliki odmor je posle drugog školskog časa. Kad zvono označi kraj drugog časa, svi prvo operemo ruke i idemo na užinu. Posle užine idemo napolje da se igramo lopotom.

Volim školu, ali još više volim školski odmor jer se svi lepo družimo i igramo.

Boris Turčan, 4.2

Šta radimo na školskom odmoru

Školski odmor nam služi da se odmorimo i pripremimo za sledeći čas. Najdraži mi je drugi odmor. On dolazi posle drugog časa. Kad čujem zvono, pakujem u svoju školsku torbu knjige i sveske od prošlog časa. Zatim perem ruke i zajedno sa svojim drugaricama idem u školsku trpezariju. Tamo užinamo. U društvu mojih drugarica je uvek zabavno, smejemo se i pričamo. Kad završimo sa užinom, vraćamo se u učionicu i nastavljamo da pričamo o našim nestašlucima, doživljajima, ali i o školi i učenju. Polako vadimo knjige za sledeći čas, ako smo imali neki domaći zadatak, kontrolišemo da li smo ga dobro uradile. Ako nađemo neke greške, ispravljamo ih i objašnjavamo jedna drugoj ono što nije jasno. Ako imamo neki kontrolni ili pesmicu napamet, preslišavamo se. Volim da izađem na hodnik i da popričam sa svojim drugaricama iz vrtića koje su pored moje učionice u odeljenju 4.2.

U školi na časovima je zanimljivo, ali je ipak zanimljivije na odmoru.

Martinka Šipicki, 4.2

Naša tvorba

Náša tvorba

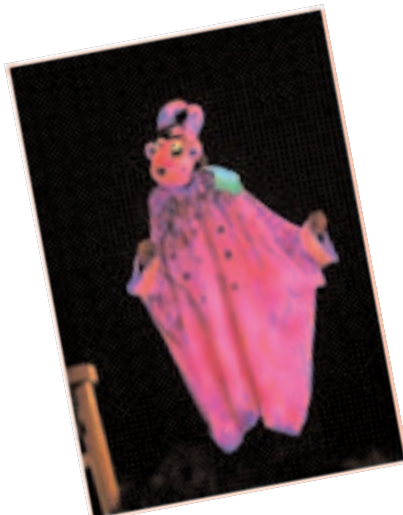
Dobrý pocit po dobrom skutku

Raz som sa tak pozerala na moju starú mamu a všimla som si, že jej je s pribúdaním rokov čoraz ťažšie. Mala som pocit, že potrebuje pomoc. Rozmýšľala som o tom a keďže ju mám veľmi rada, dostala som nápad.

Napadlo mi, že sa ponúknem babke ako pomoc pri okopávaní nášho veľkého a nádherného kráľovstva kvetov, o ktoré sa moja babka vždy sama starala. Keď som sa jej ponúkla, ona súhlasila a dali sme sa do práce. Pri okopávaní som na babkinej tvári videla ten úsmev vďaka a uvoľnenia, že sa tentoraz už nemusí sama postarať o všetky tie kvety. To mi bolo potešenie. Zhovárali sme sa pritom a ubehla nám táto práca rýchlo. Po ukončení som si vydýchla a povedala: „Teraz je naše kráľovstvo ešte krajšie“ a babka mi bola v náručí. Ako keby mi aj do srdca, nielen do ucha, pošepkala: „Ďakujem“. Vtedy som pocítila v jej hlase chvenie. Potiekli jej slzy šťastia, hneď na to i mne. Ten jej výlev citov na mňa veľmi zapôsobil.

Viem, že som týmto skutkom ukázala babke koľko si ju cením, koľko ju ľúbim a že by som pre ňu všetko spravila. Lebo vidím, že už pomaly nemá síl a že nás už čoraz viac potrebuje. Pochopila som tiež ako jej veľmi záleží na kráse našej záhrady. A mne záleží svojim milovaným pomôcť a urobiť im radosť.

Xénia Gašparová 7.2

Moje prvé kroky na divadelných doskách

Moje prvé kroky na divadelných doskách sa začali keď som mala 5 rokov. Bola som asistentkou réžie v predstavení Čertove obrázky. Asistent réžie som bola preto, že som vedela naspamäť celý text.

Divadlo mám veľmi rada, ono mi je ako druhý dom. Vďaka nemu precestovala som takmer celú Európu. Ale účinkovala som nielen v tomto jednom predstavení. Bola som súčasťou aj týchto divadelných predstavení: *Drak Samuel, Sabirni centar, Budkáčik a Dubkáčik a Ktorá je toto vlastne rozprávka?* Minulého roku sme s predstavením *Ktorá je toto vlastne rozprávka* zvíťazili na 17. prehliadke 3xĎ. Tam som hrala malé kozliatko, Lenku. Réžisér bol môj brat Ivor Pokoracký. Vlastne moja celá rodina je zapojená do tohto divadelného predstavenia. Môj brat herec a režisér, matka herečka, otec fotograf a ja herečka...

Páči sa mi v divadle a vlastne milujem divadelné dosky.

Jana Pokoracká 6.1

Lásku si získavame iba láskou.

Láska je cit, ktorý dáva silu, vôľu a šťastie každému človeku. Lásku si nemôžeme ani požičať a ani kúpiť, ale lásku si získavame iba láskou.

Lásku rodičov si získavame hneď po narodení.

Preukazujeme ju tak, že ich poslúchame, pomáhame im, občas ich pobozkáme, objímame a snažíme sa aby sme ich neklamali, lebo tým by sme stratili dôveru u rodičov.

Láska ku kamarátom sa rozlišuje od rodičovskej lásky, lebo si ju musíme najprv získať a to tak, že budeme vždy pripravení pochopiť kamaráta a pomôcť mu. Tajomstvá, s ktorými sa nám kamarát zdôverí nebudeme nikomu prezrádzať a tak si získame jeho dôveru. Ale ak tú dôveru stratíme, kamarát nám to ťažšie odpustí, na rozdiel od rodičov.

Často si staršie dieťa želá súrodencia aby sa malo s kým kamarátiť a hrať po celé dni. Súrodeneckú lásku vidno v tom, že bratia a sestry si navzájom pomáhajú a sú spolu aj v pekných ale aj v nepríjemných chvíľach. Často, kým sú rodičia v práci, deti zostávajú so starými rodičmi. Lásku u starých rodičov si ako aj rodičovskú lásku, získavame hneď po narodení. Aspoň si tak myslím. Preukazujeme ju tak, že im pomáhame, poslúchame ich a občas si ich vybozkávame a vyobjímame.

Láska dosahuje výšku neba a slnka, pretrváva vo všetkých okolnostiach a pomáha človeku prekonať všetky bôle a ťažkosti.

Katka Rumanová 6.2

Vianoce

Blížia sa nám sviatky vianočné.
Oslavujeme ich každoročne.
A keď ozdobujeme stromček zelený,
nikto tu potom nelení.

Na Vianoce kým vonku padá sneh
ja si čítam z biblie známy príbeh.
Popálím sviečky raz, dva, tri -
na Vianoce nikto nešetrí.

Vladimír Rakić 6.2

Náša tvorba

Novoročný stromček

Blíži sa nám Nový rok,
dajme jedľu pod oblok,
ozdobme ju lanpienkami
a pestrými guľôčkami.

Nech nám svieti z dňa na noc,
až po vianočnú polnoc,
keď nám štedrý Dedko Mráz
pod ňu dá darček plný krás.

Malý Jožko sa ráno zobudil,
ani pižmu si nezhodil
a už beží k stromčeku,
k vysnívanému darčeku.

Pohladká stromček,
že mu strážil darček,
pobozká stromček,
že mu merkoval domček.

Milan Vereš 6.1

Hviezda

Noc, ticho, tma a ja.
Cez okno mi zasvietila hviezda malá.
Drahá hviezda zlato oká
noc je taká tichá a hlboká...
Púpava vo vlasoch.
Rozmýšľam, som celá v tom:
Včera som bola šťastná.
A možno aj on.
Položil mi kvet do vlasov,
Nezáleží na tom, že to bol
len obyčajný žltý kvet...
Zajtra bude so mnou...
Dôležité je, že som bola šťastná,
len to
a možno, možno aj on...

Anamária Havranová 6.1

NAŠA TVORBA

PRIATEĽSTVO

Priatelia sa pred sebou nehanbia,
v pohode sú a rýchlo sa zabavia.

Priatelia si dôverujú,
navzájom sa vypočujú.

Priatelia si navzájom nenájdu
žiadnu chybičku,
ani veľkú a ani maličkú.

Priatelia sa dobre poznajú,
rozprávajú sa bez zlosti.

Priatelia sa väčšinou hádajú,
pre úplné hlúposti.

Adam Čipkár, 8. 1

LÁSKA

Láska je na začiatku šťastná,
všetko je také pekné a nádherné.

Keď niekoho ľúbime,
vo dne a v noci myslíme o nej.

Ale na konci, keď sa nám
láska z rúk vytratí,
sme osamelí a smutní.

Premýšľame,
kde sme chybili?
Trápime sa tým.

Neskoršie stretneme novú lásku
a bude všetko ako drier.

Viktor Hric, 8. 1

LÁSKA

Keď som ťa stretol prvý raz,
očarila si ma svojou krásou.
V hlave si mi bola jedine ty,
a nik viac.

Zamknul som ťa do srca,
a kľúč som niekde zahodil.
Povedal som si,
že vždy ťa budem milovať,
neopustím ťa.

A teraz sa to zmenilo,
môjmu srdcu sa zapáčila iná,
a ty si zostala v mojom
srdci iba spomienka,
na ktorú sa nedá zabudnúť.

Boris Šago, 8. 2

ZOSTÁVAJÚ IBA SNY

Jak nebo modré oči tvoje,
pohľadom roztancujú srdce
moje.
Srdce moje dve krásne slovíčka
povedať by chcelo,
ale vie, že po nich
smiať by sa viac nevedelo.

Srdiečku z očí jak vodopád
slzy tečú každú noc,
a tak stráca svoju čarovnú moc.
Tie strieborné slzy o všetkom
vedia,
ale nikomu to nepovedia.

Môjmu srdiečku zostali iba sny,
v ktorých drží to tvoje srdce v
náruči.
No predsa vie, že sny a to
všetko - fantázia je,
ale usmieva sa a neplače.

Andrea Verešová, 8. 2

TEN DEŇ

Si všetko po čom túžim,
si všetko čo chcem.
Verím, že raz príde tá doba,
že príde ten deň,
keď šťastná ti poviem,
som tvoja len.

Objatie silné
a pohľad plný lásky.
Povieš, konečne ti môžem
hladkať vlásy.

Ten pocit, keď splní sa ti túžba,
sen,
ďakujem Bože tebe len.
Za lásku, za leta pocit duše,
že máme svoje srdce,
ja tvoje a ty moje.
Budeme mať navždy
oboje...

Jana Poliovková, 8. 2

PRIATEĽSTVO

Priateľstvo je ako kvet,
ak sa zalieva, nezvädne.
Ak priateľa máš,
veľmi sa snaž
nikdy ho nesklamať.

Prateľstvo je ako láska,
spojí vás lepiaca páska,
a na tvári žiadna maska.
Priateľ ti vždy pomôže,
aj keď sám už nemôže.

Priateľstvo žiari ako
hviezda,
priateľstiev sú plné
hniezda.
Keď priateľ priateľa
nezradí,
priateľstvo sa nikdy
nestratí.

Iveta Verešová, 8. 1

NAŠA TVORBA

NEPRESKÚMANÉ DRÁHY LÁSKY

Láska je niť.
Niť dlhá, nepretržitá.
Chvíľami ostrá, trnistaná -
inokedy zase nežná, čistá.
Raz hrboľatá, ťažká, pustá -
raz kúzelná, vábivá a istá.

Ona vie všetko.

Dokáže preskúmať časti hlbín duše,
aj tie v nás najskrytejšie.
Dokáže odhaliť zamaskovanú tvár,
a donútiť k úprimnosti.
Slzu vynoriť z vnútra,
na tvár usadiť úsmev,
zlomiť srdce,
otvoriť oči.

Dokáže zraniť,
chytiť za ruku,
šikovne vnoriť do priepasti,
pôvabne zaplávať.

Láska, tá dokáže všetko.

Jej dráhy nik nerozlúšti,
stopy jej - nik neohmatá.
A predsa zostáva hlboko vrytá v duši,
a ňou tajne, v skrýtošti máva.

Láska je niť.
Niť dlhá, nepretržitá.
Chvíľami ostrá, trnistaná -
inokedy nežná, čistá.
V okamihu tak zreteľná a jasná;
predsa tak nepreskúmaná,
ale nesmierne krásna .

Anna Havranová, 8. 1

Majčino mleko, najbolja hrana

Majčino mleko
bilo nam je najbolja hrana
pili smo ga kao bebe svakog dana.

Uvek vesela majka,
vedroga lica,
bila nam je našeg mleka kuvarica.

Nismo jeli pljeske,
ni hamburgere razne.
Mleko nam je bio
jedini sastojak hrane.

Da ga nismo pili,
ko zna šta bi bili...
i da li bi smo uopšte ljudi postali?

Mleko je zdravo!
Glasi poruka širom sveta;
Mleko je osnovni sastojak deteta.

I ne zaboravite nikad,
i sutra kad jutro svane,
popite čašu mleka
u znak na stare dane,
kad smo majčino mleko pili svi,
i male bebe bili mi.

Jer da ga nismo pili,
ko zna šta bi bili.

Klara Horvat, 7.1

Lektor: prof. Ana Balaž

DETSKÁ KRAJANSKÁ UNIVERZITA V BANSKEJ BYSTRICI

Verili by ste mi, keď by som vám povedala, že sa univerzita dá skončiť za desať dní? A to ešte aká!

Je to Detská krajanská univerzita, ktorá aj tohto roku prebiehala v Banskej Bystrici na Slovensku. Tentokrát to bolo v termíne 08. - 17. júla 2011. Žiaci z rôznych krajín, z Rumunska, Ukrajiny, Poľska, Maďarska a Srbska, sa zúčastnili Detskej krajanskej univerzity. Teda odmenení žiaci z Republikovej súťaže zo slovenského jazyka. Žiaci, ktorí sa učia slovenčinu a majú ju radi. Boli sme ubytovaní na Univerzite Mateja Bela, kde nám bolo výborne. Takmer každý deň sme mali prednášky z oblasti hudby, výtvarnej kultúry, biológie, dejepisu, politiky. Mali sme každodenné výlety súvisiace so spracovanou témou. Napríklad, keď sme sa učili o slovenských ľudových nástrojoch, to bolo pre mňa najzaujímavejšie. Navštívili sme Detvu. Boli sme na krásnej Poľane, v blízkosti ktorej sa uskutočňovali 46. Folklorne slávnosti. Keď sme sa učili o dejinách Banskej Bystrice, navštívili sme Radnicu. V rámci výletu sme si pozreli múzeum, prechádzali sme sa po uliciach a námestiach. Keďže sme mali vynikajúce sprievodkyne, dopadlo to celkom dobre. Na druhý deň navštívili sme Vydrovskú dolinu. Ukázali nám tam električku na párný pohon. Oboznámili sme sa s pojmom gýč teda s pojmom, ktorý bol témou na hodinách výtvarnej kultúry. Príroda bola prekrásna. Navštívili sme stredoslovenskú galériu. Veľmi sa mi tam páčilo, lebo práve vtedy bola usporiadaná veľmi zaujímavá výstava, ktorá súvisela s grafikou. V galérii boli zobrazené aj prvé umelecké diela prostredníctvom počítača. Usmievaví a odborní botanici nás zaviedli do prekrásneho parku, kde sme sa výborne zabávali a všeličo sa aj naučili. Botanici nemali od nás oddychu, lebo otázok bolo mnoho. A keď nám teta botanička dala lupu, tak sme videli aj najmenšie insekty pijúce nektár na rásťlinke. V rámci spracovania politických tém v Radnici sme prezentovali svoju krajinu, z ktorej pochádzame. Snažili sme sa hovoriť o našich krajinách čím krajšie. Hovorili sme i o tom, čo by sa mohlo zmeniť. Boli sme aj malí politikovia. Taktiež bola organizovaná aj športová olympiáda, na ktorej sa zúčastnili deti zo Slovenska. Najzaujímavejšie bolo, keď sme sa poberali do rozprávkovej dediny Habakuky v Donovaloch. Tam sme zažili skvelú zábavu. Hrali sme sa a rozprávali sme sa o všeličom. Mali sme aj mnoho voľného času. Vtedy sme išli do obchodu, písali sme úlohy zo slovenčiny, športovali sme v telocvični, kamarátili sme sa.

Pre mňa bolo veľmi zaujímavé to, že som sa zoznámila s deťmi z rôznych krajín, ktoré sú tiež Slováci. No aj napriek tomu, že sme boli tam všetci Slováci, mnohokrát sme sa ťažko dorozumeli po slovensky. Často to dopadlo veľmi smiešne.

Anna Havranová, 8. 1

Detská krajanská univerzita prebiehala v Banskej Bystrici na Slovensku v termíne 08. - 17. júla 2011.

MINI-TINI FEST V STAREJ PAZOVE

Bol to môj deň - nedeľa, 16. októbra 2011. Bola som prešťastná. Prebiehal Mini-tini fest v Starej Pazove, na ktorom sme účinkovali ja a moje priateľky zo ZŠ hrdinu Janka Čmelíka.

V učebni sme všetci čakali, aby nás jeden človek zavolať do divadelnej siene, aby sme vystúpili. Mala som veľkú trému, ale tá tréma rýchlo zmizla, keď som vyšla na javisko a keď som odspievala svoju pieseň. Potom sme znovu odišli do učebne a čakali sme, aby vyhlásili víťaza. Keď povedali, že prvé miesto obsadili žiačky zo ZŠ hrdinu Janka Čmelíka, najprv som si pomyslela, že sú víťazky Mia Verešová a Mája Gedel'ovská. Ale keď vyslovili moje meno, veľmi som sa prekvapila a bola som šťastná.

Všetky moje kamarátky sa veľmi tešili môjmu úspechu a ja som splnila svoj sen.

Mária Bzovská, 5.1

Mala som veľkú trému najmä preto, že Mária zvíťazila v mini kategórii. Ťažko je opísať ten pocit, ktorý som mala pred vystúpením, ale v momente keď ma Minja Subota zahlásil, po tréme nezostalo ani stopy! Od začiatku až do konca piesne som užívala vo svojom prednese. Keď som počula, že som získala prvú cenu bola som prešťastná a hrdá na seba a na skupinu, s ktorou som vystúpila, tiež na svoju učiteľku Andreu Dvornickú. Teším sa, že sme týmto úspechom aj našu školu predstavili v najlepšom svetle. ☺

Ema Kočíšová, 6.2

Žiačky ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

ČO DOKÁŽE PEKNÉ SLOVO?

Spoločná fotografia po slávnostnom udelení cien

Pýtate sa aj vy, čo dokáže pekné slovo? Na túto otázku vám určite dajú odpoveď žiaci základných a stredných škôl, ktorí svoje tvorivé, umelecké a zaujímavé práce so samostatne zvolenou témou, zasielali na literárnu súťaž s totožným názvom.

Všetci mladí spisovatelia z rôznych škôl boli nadšení a nesmierne potešení, že svoju tvorivosť a talent môžu podeliť a zhodnotiť s tvorivosťou a talentom iných. Z toho vyplývalo neuveriteľné množstvo prác zaslaných na túto súťaž - vyše 60. Najviac príspevkov bolo zaslaných zo Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka v Starej Pazove. Medzi nimi bol aj ten víťaziaci, krásny príspevok *Jesenná sonáta*, ktorý napísala *Klára Horvátová*, žiačka 7. 1 triedy. Je to mladá, usilovná, talentovaná a nesmierne tvorivá autorka mnohých už na rôzne spôsoby odmenených prác. Tentokrát za svoju pracovitosť a talent bola odmenená hmotne – digitálnym fotoaparátom. Sme si celkom istí, že sa dostal do statočných rúk, ktoré ho budú vedieť využiť na dobré účely. Najväčší počet zaslaných prác, ako aj obsadené prvé miesto v kategórii základných škôl boli dôvodom, že práve tu, v Starej Pazove, odborná porota udeľovala cenné dary víťazom. Udeľovanie cien sa uskutočňovalo 06. decembra roku 2011 a v zložení poroty boli už dobre známi: Martin Prebudila, náš skvelý spisovateľ, Stevan Lenhart, redaktor mládežníckeho časopisu *Vzlet*, Pavel Matúch, redaktor *Zorničky*, časopisu pre deti. Porota udelila ceny aj iným víťaziaci žiakom: v kategórii základných škôl Hane Čížikovej (II.cena) a Jaroslavovi Poničanovi (III. cena), a v kategórii stredných škôl Svetlane Gaškovej (I. cena), Stanislave Bakovej (II. cena) a Jane Domoniovovej (III. cena). Na porotu táto súťaž a hudobný program, ktorý udalosť ešte skrášil, pozitívne zapôsobili. Mária Kotvášová-Jonášová, ako aj iní vzácni hostia sa žiakom prihovorili, vyjadrujúc skvelé pocity z tejto súťaže.

Aj my sme nesmierne potešení a zároveň aj povzbudení, že sa prvá cena dostala práve do rúk žiačky našej školy. Toto nám bolo podporou a jedným dôvodom viacej sa usilovať, tvoriť, pracovať, nevzdať sa... A odmena už príde sama.

Anna Havranová, 8. 1

Jesenná sonáta

Tichučko a tak pomaly, veľmi pomaly, akoby tancovali na vetre, padajú z neba drobné kvapôčky dažďu a spolu tvoria tú známu jesennú melódiu. Padajú kvapka za kvapkou, v tej hlbokoj začírovej noci.

Presne sa vidí na lúči svetla uličnej lampy, množstvo kvapiek a dokonca môžem počuť aj ich hovor. Je čoraz hlasnejší a hlasnejší, búrlivejší, až kým na konci nepraskne a potom sa znovu vytvárajú tie malé hlásky. Hľa, jedna padá aj na moje vlasy, ale keby jedna, je ich na tisíce.

Vlasy mám už mokré, z končekov sa mi sciedza ten mokrý, ťažký dážď. Hlboko vdychujem svieži vzduch hoci pre mňa nie je svieži, je ťažký a cítim ako spadol na moje ramená. Už ani nevydržím ho nosiť, ja sama to nevládzem. Vlastne, to nie je len vzduch, sú tam aj spomienky, všetky naše problémy, moje a tvoje nevyslovené, nepovedané slová, ktoré čakajú, klopú na naše pery, ale my nevieme ako ich pustiť von, nemáme kľúč od toho sarkofágu.

Sedím na tom istom mieste ako i pred tromi hodinami. Na jednej malej, krásne vymaľovanej lavičke, na rohu ulice. Sedím, a dýcham tú tvoju vôňu, takú opájajúcu, nezabudnuteľnú. Ešte stále mám v hlave tie myšlienky, ktoré som mohla, ale som predsa nevyslovila. Teraz chcem zakričať z celého hlasu. Ale prečo? Či ma budeš počuť? Nie! Len zobudím zopár ľudí, spravím výtržnosť, a nič sa nezmení.

Si už príliš ďaleko, aby si vôbec aj rozmýšľal o mne. Užívaš si túto krásnu noc kto vie s kým a kde. Kým ja tu počúvam melódiu vetra, utieram si rukávmi tie kvapôčky dažďu, ktoré napadali na moju tvár, ale nie z neba, z mojich očí. Jednu chytám do svojej ruky, Je teplá, mäkká a to z čoho sa skladá je nie voda, sú to stony v mojom srdci a chvenie môjho tichého hlasu.

Ale veď prečo smútim? Mali sme šancu. To ty si si vybral takú cestu. Vedeli sme dobre čo robíme, hoci sme obaja tiež vedeli, že sa to raz musí skončiť, že z rána keď sa zobudíme možno sa prekvapíme z toho aký sme zvláštny sen mali.

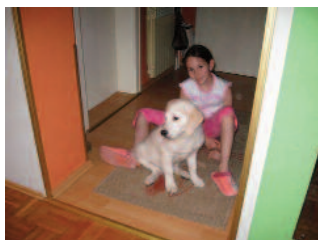
Áno, skončilo sa to. A teraz si často myslím že to predsa len bol taký dlhý, vzrušujúci sen. Ale potom ma zrazu zobudia zvuky, naše hlasy, náš smiech hlboko v noci, a zakaždým ranná smska, bez ktorej sme nikdy nemohli začať deň. Keď sa len spamätám tých jednotiek v škole a vystátých hodín. Kvôli nim som doma veľakrát mala trest.

Eh...mohli sme sa spolu vyšplhať vysoko, dotknúť slnko a mesiac, nakresliť úsmev smutným oblakom, mohli sme...ale bolo potrebné prejsť veľa schodov nahor, ktoré si ty nezvládol.

Ja som tu, na tomto vrchu, a nebudem sa spúšťať za tebou. Keď ťa tak náhodou uvidím, nebudem skláňať hlavu, ale budem sa pozeráť na teba z výšky. Navždy si ťa budem pamätať...lebo teraz táto nenávisť voči tebe je oveľa, oveľa menšia ako čo bola láska. Ešte stále prší, teraz už oveľa silnejší dážď. Oh, a blíži sa ráno, je lepšie aby som šla domov, nepotrebujem ešte jeden trest.

Otvára červený dáždnik, dievča s dlhými čiernymi vlasmi v krátkej červenej sukničke a v lúči uličnej lampy tratí sa v diaľke. Odišla akoby nikdy nejestvovala, akoby vám nikdy nepovedala o tom prečo v jej duši prší...

Klára Horvátová, 7. 1

Moje obľúbené zviera je pes. Menuje sa Leo.

Oči má hnedé, srst' má bielej farby, mihalnice má žlté a dlhé. Ťufáčik mu je čierny. Je veľmi rýchly a poslušný. Často sa hrávam s nim. Je veľmi rozumný, vie si sadnúť, ľahnúť a podáva i labku. Keď sa stmie, ľahne si pred búdku ku prázdnej miske, hľadá do nášho okna a trpezlivo čaká svoje jedlo. Ak trochu meškáme s jedlom, hned' nás upomína na to svojim štekaním. Rád sa hráva s loptou a najradšej si pochutnáva konáriky z kríkov. Keď bol menší, zničil aj svoju búdku, ktorá je vyrobená z dreva.

Aj keď ma niekedy vôbec nepočúva, predsa ho mám rada. Nikdy by som ho neopustila.

Nad'a Dvornická, 5. 1

Jedno z mojich domácich zvierat je psík, ktorý sa menuje Astra.

Ona má päť rokov. Rada sa fotografuje. Ona je bielej farby. Niekedy nosí aj slnečné okuliare.

Michaela Majorská, 5. 2

Mať domáceho miláčika je niečo najlepšie na svete. Je to váš najlepší kamarát. Ja mám psíka Doru.

Keď som dostala Doru, starala som sa o ňu. Ale viete ako to býva, nové šteňa a je po topánkach. Vlastne Doru som učila, aby mi dala ľavú labu, potom pravú, aby netrhala obuv... Ale keď videla malé mačiatko, celý deň ho naháňala. Ešte horšie to bolo, keď videla ježka. V záhrade som nemala ani žiadne vtáča. Bolo jasné, že je Dora poľovnícky pes. Trošku mi bolo ľúto, že všetky moje kamošky sa prechádzali ulicou so svojimi zvieratkami. Iba ja som s Dorou nesmela vyjsť von, lebo vždy sa to končilo takto: ja som naháňala Doru a ona naháňala mačiatka a vtáčiky.

Pochopila som, že sa s Dorou prechádzať nebudem. Nevadí, aj tak ju ľúbim.

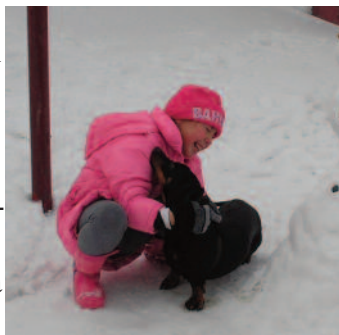
Anna Lakatošová, 5. 2

Na svete jesto mnoho ľudí. Polovica miluje zvieratá a polovica nie. Mohlo by sa povedať, že ja patríam do polovice, ktorá miluje zvieratá.

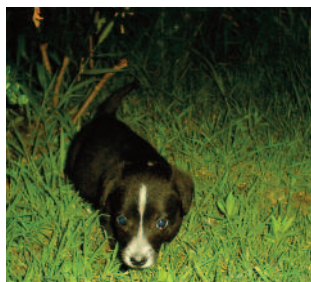
Doma mám štyroch miláčikov. Najviac chcem môjho psíka Taru. Hoci je malá, predsa je zaujímavá. Je hnedej farby. V lete som sa s ňou hrávala celý deň a bolo mi veľmi zaujímavé. Keď som Taru prvýkrát videla, bola som veľmi šťastná.

Milujem Taru a moje zvieratá. Pre mňa sú ony najlepšie zvieratá na svete.. :)

Michaela Lešťanová, 5. 1

Jedného dňa, keď som sa hrala u kamarátky, ktorá má šesť šteniatok, ona sa ma náhodou opýtala, či chcem jedno šteniatko.

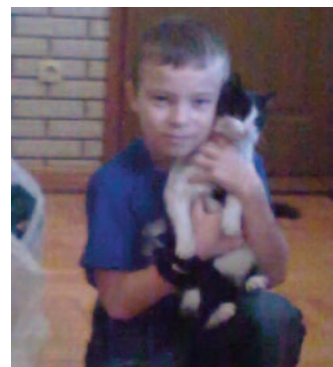

Ja som šla domov sa spýtať, či smiem jedno šteniatko si zobrať a moja mama povedala, že smiem. Ja som sa potešila, vzala som škatuľu a išla som Márii. Zobrala som si šteniatko, ktoré sa volalo Máza. Ona je čierna a má biele bruško. Ja som išla s mojím ockom zverolekárovi, aby jej dali vakcínu. A teraz je zdravá a pekná.

Ja sa s ňou hrám, utekám a prechádzam.

Anastázia Gašparová, 5. 1

MÔJ PRIATEĽ...

Každý človek má svojho domáceho miláčika, a každý ho miluje na svoj spôsob.

Môj domáci miláčik je kocúr Bob. Bob má čierno-bielu srst', hnedé oči a dlhý chvost. Má sa rád hrať, ale to, čo on najviac má rád je mäso. Kocúr sa každý deň hrá so mnou. Boba mám od minulého roka a dostal som ho od ockovho kolegu. Ja a kocúr niekedy aj spíme spolu. Nechcem, keď mi Bob roznáša ponožky.

Ja si myslím, že je toto počiatok veľkého priateľstva medzi človekom a kocúrom.

Daniel Babik, 5. 2

Dobré knihy na čítanie

Igre sudbine Miroslava Mahača

Bivši učenik naše škole, a zatim njen nesebični sponzor, pazovački preduzetnik i metaloplastičar Miroslav Mahač, objavio je svoju drugu knjigu proze pod nazivom „Igre sudbine“. Reč je o zbirci pripovedaka, kojih ima osam, što predstavlja nastavak njegove spisateljske delatnosti, započete novelom-prvencem „Ljubav na treći pogled“, objavljenom 2009. godine.

Mahač je rođen sedmog oktobra 1951. godine u Hajdučici, odakle se ubrzo sa roditeljima seli u Staru Pazovu, gde završava osnovnu školu i gimnaziju. Iako se bavi zanimanjem koje nema srodnosti sa literaturom, neguje svoju ljubav prema pisanoj reči, a poslednjih godina se odvažio da napiše i publikuje svoja ostvarenja.

Teme pripovedaka preuzete su iz stvarnog života, što njegove radove čini zanimljivim i izvornim. Po toj spisateljskoj osobini blizak je realističkoj tradiciji u literaturi. Sudbine ispisane u knjizi su događaji u kojima će se verovatno pronaći svaki čitalac, toliko su „obični.“ Pisac o njima pripoveda jednostavno, lako, razumljivo. Proniknuvši u svet svojih junaka on nam je ponudio njihove doživljaje kao jednu vrstu lake ali ljudski tople i lekovite lektire. Takve su priče: „Rođendan“, „Doktorica koja zna da izleći“, „Marko i Leon“. Uglavnom kratke, sa poentom na kraju, vešto vođenim dijalozima, nude nam Andrićevu mudrost da: „...u svemu što nam se dešava nismo ni prvi ni poslednji.“ U pripremi je izdanje pripovedaka istog autora na slovačkom jeziku.

Prof. Sava Đurđević

Zázračný svet Charlieho Bonea

Ak vám je nudno, chcete sa oddať vymyslenému svetu, všelijakých príbehov, plných neočakávaných scén a čarodejstiev, je pravý čas zobrať si knihy Charlieho Bonea.

Charlie je bystrý chlapec, ktorý nikdy nespoznal svojho otca. Napriek tomu, on cíti, že je jeho otec (Lyell Bon) živý, lenže nejakou mágiou začarovaný.

Charlie žil celkom normálny život. Trápili ho iba Babka (z otcovej strany) Grizelda a jej tri neznesiteľné sestry. Nikdy mu nebolo jasné, prečo ho už nenechajú na pokoji, až kým sa jedného dňa nedozvedel aký je on vzácny. Charlie bol jeden chlapec z ODAROVANÝCH detí. Aká je jeho výnimočná moc, vám neprezradím, aby vám čítanie bolo zaujímavejšie.

Dobrodružstvá Charlieho Bonea vyšli v ôsmich knihách : 1. Polnoc pre Charlieho , 2. Charlie a časový twister , 3. Modrá boa, 4. Hrad zrkadiel, 5. Charlie Bone a skrytý kráľ, 6. Charlie Bone a vlk z divočiny, 7. Charlie Bone a tieň Bedlocku, 8. Charlie Bone a Červený kráľ.

Martina Tótová 7.1

RUDNIK – Škola v prírode

V novembri a decembri žiaci nižších ročníkov našej školy pobudli na pohorí Rudnik. Prvá skupina bola tam v období od 27. 11. do 4. 12. 2011 a druhá skupina od 4. 12. do 11. 12. 2011. Z Rudnika prišli s peknými dojmami. Ak vás zaujíma, ako sa im vodilo v škole v prírode, prečítajte si ich práce.

Studňa lásky

Pred koncom prvého polroka sme boli na Rudniku. Išli sme tam spolu s učiteľkou a so spolužiakmi. Tam som videla mnoho zaujímavých vecí. Bola som prvýkrát v jaskyni, v kostole Svätého Ďorďa a v Lesnom dome. Zo všetkého sa mi najviac páčila Studňa lásky. Vede ku nej cesta lásky. Rozprávka hovorí o tom, že ten, kto sa napije vody zo Studne lásky, bude sa rýchlo ženiť a vydávať. My sme sa všetci napili z jej vody, lebo je veľmi chutná. Moja mama sa obáva, že sa budem čoskoro vydávať.

Isidora Iličová, 3.2

Jaskyňa Kremen diva

Na Rudniku jestvuje jaskyňa, v ktorej sa ľudia schovávali, keď boli vojny. Legenda hovorí, že v nej žil, a možno ešte žije obrovský človek Kremen div. Po ňom jaskyňa dostala meno. Keďže je nie vyskúmaná, nik nesmie vojsť do nej.

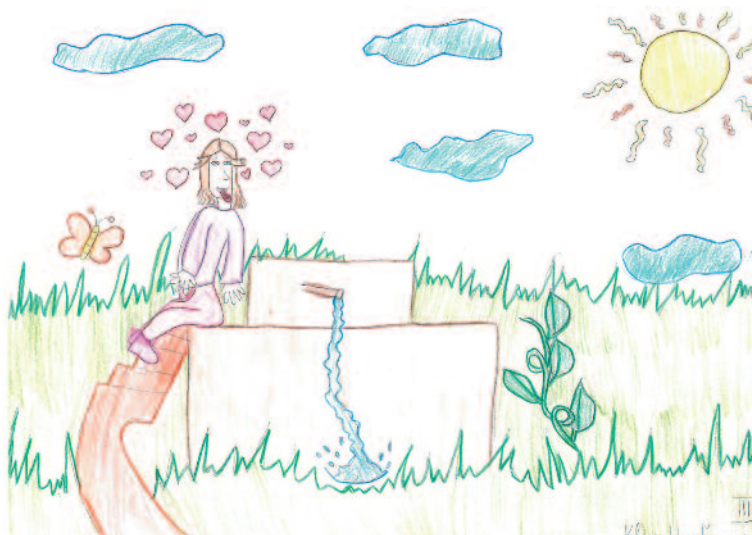
Maja Gedeľovská, 3.2

Na pohorí Rudnik mi bolo pekne. Každý deň sme sa prechádzali a večer sme mali diskotéku. A v diskotéke rôzne hry:

- 27. 11. 2011 – učili sme sa tancovať nové choreografie
- 28. 11. 2011 – Ukáž, čo vieš
- 29. 11. 2011 – Hry bez konca
- 30. 11. 2011 – Naj-účes
- 1. 12. 2011 – Maškarný bál
- 2. 12. 2011 – Hudobné hry – rôzne tance v pároch
- 3. 12. 2011 – Udeľovanie diplomov

Najkrajšie mi bolo keď sme sa hrali na káderníčku.

Valentína Hudecová, 3.2

Studňa lásky

Jaskyňa Kremen diva

Lesný dom

Pri Lesnom dome sme sa hrali a bolo nám pekne. Vo dvore boli stoly a lavičky, kde sme si od-dýchli, zbierali šišky a listy a jedli chutnú desiatu. Pohľad z toho miesta bol veľmi pekný a pestro-farebný.

Nina Hetzelová, 3.2

Pri Lesnom dome

Modrý kostolík

Modrý kostolík

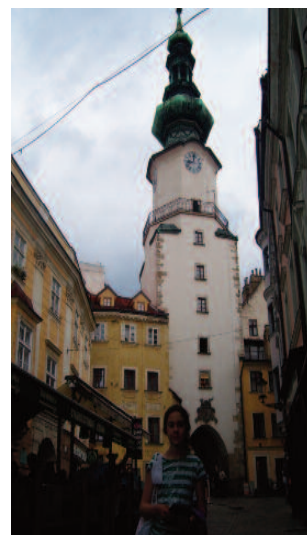
Začiatkom decembra sme boli na Rudniku. Okrem našej triedy boli tam i prváci a štvrtáci. Počasie bolo pekné, slnečné. Jedného dňa sme šli pozrieť si kostolík, ktorý sa nachádza blízko nášho hotelu Neda. Menuje sa kostol Svätého Ďorďa. Je to malý modro-biely kostolík s ikonami svä-tých. Tam sme si mohli kúpiť suveníry a sviečky, ktoré sa pália pre zosnu-ých a zdravie svojich najbližších.

Ela Števáková, 3.2

NAŠE VÝKRESY

NOVÉ ZÁMKY

Účastníčky súťaže Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko počas pobytu v Bratislave

Dňa 8. júna 2011 v Nových Zámkoch sa uskutočnilo slávnostné udelenie cien účastníkom literárnej súťaže Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko. Boli tu žiaci zo Slovenska, ale aj z iných krajín, v ktorých sa vyučuje slovenčina, materinský jazyk Slovákov. Medzi nimi boli aj žiaci zo Srbska. Žiačky našej školy, Anna Havranová a Daniela Čániová, boli ocenené čestným uznaním. V hlavnom meste Slovenska, v Bratislave, sme pobudli prvé dva dni nášho pobytu. Boli to skvelé dni. Nakukli sme do rôznych kútov Bratislavy. V rámci výletu sme si pozreli múzeum, divadlo. Navštívili sme aj predsedu ÚSZZ, Milana Vetráka. Prechádzali sme sa po uliciach a námestiach. Navštívili sme množstvo obchodov. Dozvedeli sme sa mnoho zaujímavých informácií o Bratislave, o Slovensku.

Sme rady, že sme sa zúčastnili tohto výletu. Zvlášť nás fascinovala obetavosť a láskavosť všetkých tých ľudí, ktorí sa snažili, aby nám tento pobyt bol bezstarostný, zaujímavý a pestrý.

Anna Havranová, 8. 1

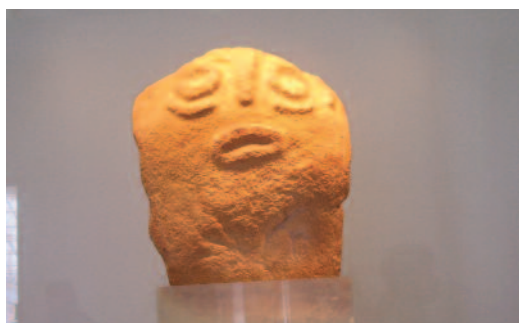
Profesorky slovenského jazyka a žiačky v Bratislave

Najprv sme navštívili Vimináciu teda výkopávky pozostatkov starého rímskeho mesta, kde sme sa dozvedeli rôzne zaujímavosti, súvisiace so životom Rimanov, ich obyčajmi a zvykmi

Nasledovala pevnosť Golubac, ktorá nás zaujala svojim zaujímavým výzorom

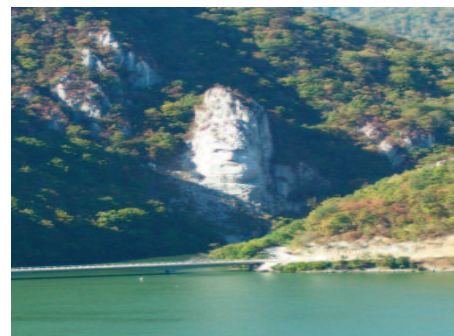
Fascinovali nás aj archeologické výkopávky na už dobre známom Lepenskom víre

Potom sme sa kochali pri pohľadoch na báječný Dunaj, pôvabné a pestrosfarebné hory

VÝLET ŽIAKOV 8. ROČNÍKA

V dňoch 14. – 16. októbra 2011 sa žiaci 8. ročníka našej školy pobrali na svoj posledný spoločný výlet. Navštívili východnú časť Srbska: najznámejšie archeologické nálezisko Lepenski vír, pozostatky starého rímskeho mesta Viminacium, našu najväčšiu hydroelektrárňu Đerdap, Rajkovú a Paskovú jaskyňu, videli aj zlatonosnú rieku Pek, krásne hory a Dunaj. Ubytovaní boli v hoteli v Dolnom Milanovci. Počasie im žičilo. Ich dojmy sú skvelé. Na tento výlet budú dlho spomínať.
Anna Havranová, 8.1

Videli sme aj tvár rumunského panovníka, vklesanú v kameni. Je symbolom vďaka rumunského národa tomuto panovníkovi

Nezaobišli sme ani našu najväčšiu hydroelektrárňu Đerdap

V Rajkovej jaskyni svoje kúzlo šíri miliónoch stalaktit a stalagmit, na ktoré si asi navždy budeme pamätať

Toto sme my... :)

POUČKY ZO SLOVENČINY

Keď poznáme slovo, ale nevieme, aký je jeho význam...

J. Vereš, A. Havranová, I. Havranová,
M. Domoniová, žiaci 8. ročníka,
v Staropazovskom rozhlase

A. Stošičová, M. Sabo, B. Pop, B. Topol'ský,
žiaci 5. ročníka, v Staropazovskom rozhlase

Čo znamená slovo **opomenúť**?

Význam výrazu **opomenúť** možno vysvetliť synonymami **zabudnúť**, **zanedbať**, **nevšimnúť si**. V súčasnosti je sloveso **opomenúť** celkom zriedkavé a možno povedať, že zo slovnej zásoby vypadáva. Svedčia o tom najnovšie doklady z odbornej i umeleckej literatúry. Sloveso **opomenúť** a niektoré jeho tvary sa dnes ešte udržiavajú v právnickej terminológii, napr. v spojeniach **opomenutý dedič**, **opomenutý potomok** t. j. vynechaný je z testamentu.

Zapamätajte si:

Sloveso **opomenúť** v slovenčine ani neexistuje. Je to prevzaté slovo zo srbčiny. Srbskému slovesu *opomenuti* v slovenčine zodpovedajú slovesá:

1. upomenúť alebo napomenúť žiaka;
2. pripomenúť ďalší postup;
3. pokárhať deti.

Teda spojenie "opomenúť žiaka" je v slovenčine nenaležité.

Čím sa odlišuje **nápis** od **nadpisu**?

Slová **nápis** a **nadpis** sú navzájom zvukovo veľmi podobné, ale označujú dve rozličné veci. Slovom **nápis** sa označujú texty, ktoré čítame na rozličných firemných tabuliach, reklamných výrobkoch. A čo je **nadpis**? V textoch, ktoré sú rozsahovo širšie - v knihách, článkoch, štúdiách sú jednotlivé významové celky oddelené, odlišené aj z formálnej stránky, pričom každý takýto celok výstižne charakterizuje krátky text, ktorý pomenujeme **nadpis**. Poznáme **nadpis** knihy, novinového článku, nadpis kapitoly. Slovo **nadpis** možno nahradiť slovom **názov**, kým výraz **nápis** takéto synonymum nemá.

Zapamätajte si:

Nápisy sú napríklad takéto oznamy: Fajčiť zakázané. Cudzím vchod zakázaný. Nápis je taktiež text na firemných tabuliach aj na náhrobných pamätníkoch. Pri úlohe je to teda **názov** alebo **nadpis**. V novinách a časopisoch a pri knihách sa namiesto **nadpis**, **názov** používa tiež **titul**, **tutulok**.

Srbskému slovu *naslov* v slovenčine zodpovedajú slová **názov**, **titul**, **nadpis**, **nápis**.

Zábavná stránka

Príde programátor na čerpaciu stanicu a hovorí:

Nalejte mi 10 litrov benzínu!

Predavač:

95 alebo 98?

Programátor:

Čo? Nemate XP?

Prečo blondína budeje okrúhly dom?

- Lebo počula, že je za každým rohom mafia!

Vraví Jožko Jankovi:

"Mne na svadbe bude hrať skupina YouTube, nieto piesne, ktorú oni nevedia!"

Zaujímavosti

Ahoj!

Sme žiaci III.1 triedy. Pripravili sme pre vás najzaujímavejšie hádanky.

Je to z dreva, predsa horieť nechce to.

Čo je to?

(popol)

Medzi dvoma jazerami hora.

(oči a nos)

-Delfíny vlastne nikdy nespia.

-Názov populárnej čokolády Milka je vlastne skratka! Tvorcovia názvu vtipne spojili dve nemecké slová: Milch (mlieko) a Kakao – tak vzniklo slovo Milka.

- Keď sa pokúsite mať pri kýchnutí otvorené oči, môže vám ich vytlačiť z hlavy.

- Slon je jediný cicavec, ktorí nevie skákať

- Je nemožné dotknúť sa jazykom vlastný lakeť a 80% čitateľov sa pokúsi toto urobiť.

- Kvákanie kačky nevyvoláva ozvenu a nikto nevie prečo...

Nám všetkým pre radosť

postavil maliar most, nalial naň farieb dosť.

(dúha)

Prst, prst, prst, prst, PRST.

Čo je to?

(hrst)

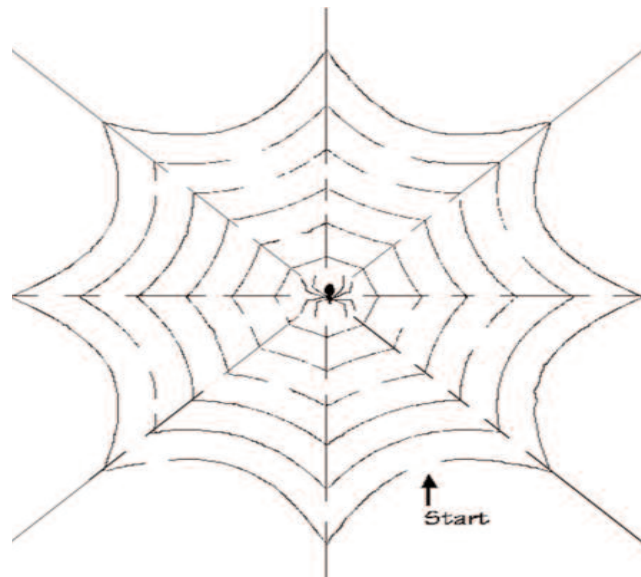
Lezie okolo plota, a keď sa do kľbka zmotá,

ani čert ho nerozmotá.

(jež)

Kadekoľvek chodí, dom si so sebou vodí.

(slimák)

	1	9		6		5	4	
8	2		9	7	4		3	6
		1	5		3	8		
		2	7		1	6		
7	5		1	3	8		9	2
	8	3		4		7	1	

Výtvarný kútik - Výkresy najmladších

Maja Gedel'ovská, 3.2

Jana Opavská 1.1

Ela Faragová, 1.1

Marko Klátik, 3.2

Aňa Gubečková, 1.2

Vladimír Vereš, 3.2

Klára Filipová, 1.2

Výtvarný kútik

žiacke práce zhotovené z lístia

PETROVSKÝ TÁBOR

...etno dom, najstarší dom v Petrovci...

...v Petrovskom spolku žien...

...na výstave ľudového odevu...

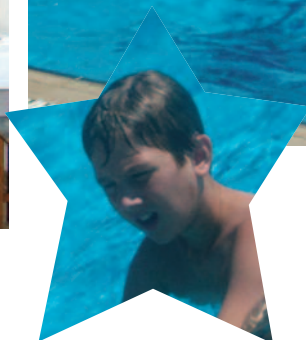
...u tkáčky...

...s tortárkou v jedálni...

...kúpanie na bazéne v Magliči...

Ivan Kožík, 7.₁

